

tigt fra Haanden. Der er visse Arter af Arbejde, til hvis Iværksættelse man kan give Tilladelse straks, men specielt med Hensyn til Byggearbejder vil det blive nødvendigt at føre en Række Forhandlinger. De Erfaringer, man har gjort paa dette Omraade, berettiger til at kræve, at der gøres Forsøg paa at komme ind i et andet Spor end hidtil. Men dette behøver naturligvis ikke at tage Alverdens Tid, saa meget mindre som der er ført adskillige forberedende Forhandlinger om dette specielle Spørgsmaal. Ogsaa denne Art Arbejder vil man altsaa søge at fremme mest muligt, efterhaanden som der kommer Anmodninger ind om Iværksættelse af saadanne Arbejder.

Det ærede 12te tingvalgte Medlem (Carl F. Madsen) talte paa Socialdemokratiets Vegne om det andet Lovforslag og omtalte, at der i Oktober og November Maaned var blevet indsendt forskellige Resolutioner til Ministeriet. Ja, det er ganske rigtigt, neppe havde vi overstaaet den gode Arbejdsperiode, vi havde haft i længere Tid, før der begyndte at komme Resolutioner ind om at yde ekstraordinær Understøttelse. Der var imidlertid paa det Tidspunkt ingen Baggrund for at komme til Rigsdagen. Det kan dog ikke være saaledes, at naar man i en længere Periode har haft særdeles gode Arbejdsforhold her i Landet, skal man, lige saa snart den er forbi, tage Hensyn til Anmodninger, der kommer om straks at udbetale ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse. Paa den Maade vilde vi komme stedse dybere og dybere ind i Forhold, som Samfundet ikke vil kunne bære, ganske ligegyldigt, hvem der faar Ansvar for Samfundets Anliggender. Ministeriet har imidlertid med den største Opmærksomhed fulgt disse Sager, og der har i November Maaned været ført en Række Forhandlinger med en Del Kommunalfolk, og der har deriblandt været Repræsentanter for alle Partier, hvis Interesse først og fremmest er gaaet ud paa at faa sat Arbejder i Gang.

Det ærede Medlem kom med nogle Udtalelser om, at man havde set en vis Bevægelse i Retning af at tage sig selv til Rette. Nu er det imidlertid ikke fra Socialdemokratiets Side, denne Bevægelse er kommet, men fra Syndikalisternes Side — der er maaske ogsaa blevet vedtaget en eller anden Resolution indeholdende Udtalelser i den Henseende —, men jeg tror ikke, at det ærede 12te tingvalgte Medlem kan konkurrere med Syndikalisterne i den Retning, det kan han vist lige saa godt opgive straks. Jeg ser nok, at „Social-Demo-

kraten“ gør sig hæderlige Anstrengelser for at konkurrere med de syndikalistiske Blade, men jeg tror, at man meget vel kan opgive den Slags Forsøg, thi man vil altid komme til at staa overfor det, at Syndikalisterne byder 1 mere — ligesom Socialdemokraterne jo i Forhold til os andre har en ikke ringe Tilbøjelighed til at byde 1 mere. Jeg for mit Vedkommende anser det for urigtigt at paakalde Lidenskaberne paa dette Omraade, jeg tror, at det vil være naturligt at yde en rimelig og human Understøttelse først og fremmest til Familieforsørgerne, idet man maa indrømme, at er der nogen, der bør kunne staa imod i nogen Tid efter en god Arbejdsperiode, saa er det de unge, der ingen Forsørgerpligt har. Dette vil jeg ogsaa gerne understrege overfor det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Henriette Crone), der var inde paa noget lignende Betragtninger.

Det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds omtalte, ligesom det ærede 12te tingvalgte Medlem, det Forslag, der var stillet af Socialdemokratiet i det andet høje Ting, og som ved anden Behandling af mit Lovforslag var opstillet som Ændringsforslag, idet man gjorde gældende, at det var en langt bedre og sundere Vej at gaa. Jeg har allerede udtalt, at det, vi skal gøre, naar vi til næste Efteraar faar Loven til Revision, er at styrke Arbejdsløshedskasserne, og jeg har i det andet høje Ting fremhævet, at der gives flere Veje, ad hvilke vi bør forsøge herpaa. Et af de Spørgsmaal, der maa komme til Overvejelse, er, om det ikke vil være rigtigt ogsaa at faa nogle Bidrag fra Arbejdsgivernes Side. Jeg skal tilføje, at det er min Agt at forberede hele Sagen saaledes, at Lovforslaget kan foreligge straks ved Rigsdagssamlingens Begyndelse, for at man endelig en Gang, efter at man i lange Tider har maattet arbejde med disse Sager med alt for stort Hastværk, kan faa en rolig Tid til at forhandle med hinanden om disse meget indgribende Spørgsmaal. I Øjeblikket er det min Overbevisning, at man ikke kan blive paa Forsikringsgrundlaget, naar man paalægger Arbejdsløshedskasserne ekstraordinære Bidrag, og det har de ærede Medlemmer jo heller ikke turdet sige. Man taler om, at det er et „sundt Princip“ at blive paa Forsikringsgrundlaget. Ja, hvorledes er man blevet paa Forsikringsgrundlaget? Man foreslaar, at Familieforsørgerne skal have 2 Kr. mere pr. Dag og Ikke-Familieforsørgerne 1 Kr. 50 Øre mere, og at Staten skal betale det hele. Det kan man nok kalde at blive paa Forsikringsgrundlaget, men det er ellers ikke det, jeg for-